

אל"מ שאול

האם הטנק נגד כולם?

בקרב היבשה. אם יהיו לטנק כישורים לעשות הכל, תהיה רמת הביצוע כלפי כל ייעוד נמוכה מהרמה המושגת ע"י התמחות במספר קטן של יעדים מרכזיים שאין להם תחליף זולת הטנק.

ב. העומס המוטל היום על צוות הטנק מבחינה תורתית ותפעולית הוא רב מאוד, ואין זה כה פשוט לאמן אותו בנוסף גם בתקיפת מטוסים/מסוקים.

ג. הוספת תחמושת ייעודית בטנק תבוא על חשבון תחמושת אחרת. כמות הכדורים בטנק היא מסוימת וחלוקתם נעשית בקפדנות יתרה, מתוך מגמה לאפשר לטנק לבצע את הלחימה העיקרית.

ד. קיימות שאלות נוספות לגבי יכולת המימוש הטכנית, המשמעותית התקציבית ולוח הזמנים של פעילות זו, אך אלו אינן רלוונטיות כל עוד לא נמצא הצדקה ברורה של הצורך המבצעי לכך. בשאלה זו חשוב רק לציין כי הטיעונים שכנגד אינם מושפעים מהשאלה הטכנית והם נכונים גם בהנחה שיש פתרון טכני של פגז/מרעום/כוונת.

ללחימה נ"ט, הרי גם הרכב מחסן התחמושת מוכתב על-ידי כך. יתרה מזו, אימון הצוות ממושך ומורכב ואף יקר במכפלות של צי הטנקים.

הטנק אכן, מהווה מטרה לתקיפה לגורי מים רבים, והשאלה היא האם נכון להקנות לטנק יכולת אישית כנגד כל סוג של תוקף הקיים כיום, או שיכול לצוץ מחר. שאלה זו לא הוכררה ריה במאמר וחוששני שהמענה עליה לא יהיה חד משמעי:

א. הטנק הוא יסוד אחד מתוך כמה יסודות של קרב היבשה. הוא בפירוש אינו יכול לעשות הכל לבדו והוא נזקק לתשלובת של כוחות ושל מערך לוגיסטי התומך בו. אמנם נכון כי כמערכת נשק יחידה יש לטנק הממוצע הגבוה ביותר של כישורים להשיג יעדים שונים, אך הוא אינו הטוב ביותר בכל נושא. כשם שמפקד נזקק לקציני מטה לצורך מילוי משימתו, כך הטנק זקוק לכוחות נוספים היוצרים יחד תשלובת המסוגלת לטפל במגוון המטרות והמשימות הקיים

במאמרו "על שרידות הטנק בשדה הקרב – הצעות לשיפור" (מערכות 278) מביא ד"ר אביב עמירב דיון רחב יחסית על היכולת למצוא פתרון טכני יעיל לתקיפת טנקים ע"י מטוסים ומסוקים נ"ט. אולם המחבר אינו מכרר עד תום את השאלה האם יש צורך מבצעי בהוספת כשרים אלה לטנק.

ייעודו של הטנק הוא להיות נושא ההסתערות היבשתית יחד עם חילות היבשה האחרים כגון הנדסה וארטילריה. הסתערות זו אינה בגדר הטחת ראש בקיר. אלה מהלכים מתוחכמים ומשולבים של תנועה ואש שמטרתם למנוע קיפאון, לערער את כוחו של המתגונן, למוטט את שיווי המשקל שלו ולנסות להכריעו, עד כמה שהדבר ניתן שלא בדרך של התכתשות חזיתית השוחקת את שני הצדדים. מבנהו של הטנק, ציודו, חימושו ואימון הצוות שלו מכוונים בהתאם לייעוד זה. ומכיוון שמשיר מה מרכזית זו מחייבת להקדיש כמעט את כל הפוטנציאל של מערכת הירי של הטנק

על בריאות הגוף, בריאות הנפש ובריאות הצבא

רס"נ משה ישראלשווילי

ביות מתחומים שונים. כוונת היוזמים הייתה, כנראה, להוציא את חיילי צה"ל מהכורסה שלפני הטלוויזיה אל מתקני הספורט ואל מסלולי האימונים והתרגול של כושר גופני.

המשפט "נפש בריאה בגוף בריא" ידוע ומוכר לכל. ואף כי רופא אמריקני מסוים טען, כי עשר דקות של צחוק בריא מפתחות את הראות כמו ריצה של קילומטרים אחרים, לצורך המאמר הנוכחי מוכן אני להניח, כי אכן יש הוכחות מספיקות לכך,

הנמנה עם חכ"ל, קבוצת הסג"מים כללה לוחמים משורות הצנחנים והסיירת, והמקום היה – מבחני הכושר הגופני למועמדים לעלייה בדרגה. הם ואני היינו באותה קבוצה שעברה ביחד את המבדקים.

בימים אלו ברור לכל קצין המועמד לעלייה בדרגה, כי עליו להשתתף במבחני הכושר הגופני. ההשלכות החיוביות המ" שוערות מתמקדות בעיקרן סביב ההנחה, שפעולה זו תגביר את המודעות והמעורבות הפעילה של קציני צה"ל בפעולות ספורטי-

הסרן, שגילו התקרב לשנות השלושים, חיך בעגמומיות מסוימת, כאשר חלפה על פניו קבוצת הסג"מים. שגילם התקרב לשנות העשרים. הם מצדם החזירו לו צחוק רחב ומצטלצל, שהלם היטב את אופי הקצינים, שכולנו היינו רוצים לראות משרתים ביחידה בה שירתו סג"מים אלה – הצנחנים.

בנסיבות אחרות היה עשוי המצב המ" תואר לעיל להיות חיובי, אבל במקרה זה זה היה עצוב. הסרן היה כותב שורות אלו,